

тията всѣки, който чрѣзъ нея прѣслѣдва лични цѣли!

Отъ една идейна партия, каквато е демократическата, не може да се иска абсолютно единомислие, даже и по въпроси отъ второстепенно значение. Обаче задружна работа може да се върши и да даде добри резултати, само ако има извѣстенъ сговоръ, взаимно довѣрие и търпимостъ. Противниците на демократическата партия открито изповѣдватъ, че въ прѣдстоящата борба тѣ най-много се уповаватъ на разногласията и отсъствието на всѣкаква дисциплина въ нейнитѣ редове.

Важността на задачата, която е легнала върху демократическата партия, трѣбва добрѣ да се прѣцѣни не само отъ съмишлениците на партията, но и отъ всички безпристрастни граждани. Нужно е да се разбира, че дискредитирането на демократическата партия би било не партийно, а непоправимо обществено зло. Компрометирането и на партията, която е на междата между изхабенитѣ политически групи отъ дѣсно и утопическитѣ блѣнове отъ лѣво, би имало за послѣдствие още по-голѣмо засилване на реакцията съ всички послѣдствия, каквито виждаме отъ 20 години насамъ. Въ противовѣсъ на това по необходимостъ би заякнали крайнитѣ течения и стремежи съ неизбежни потресения и неизвѣстно бждеще.

Демократическата партия, въпрѣки твърдението на противниците, не се домогва до властта, но тя е длъжна да я поеме и носи като общественъ кръстъ, при условията, обаче, които би гарантирали нейната честъ и възможността да осъществи принципитѣ, за които се бори.